

рж-тѣ, — и възбранивать женитбѣ-тѣ” (1 Тим. 4; 1-3). Богъ установи бракъ-тѣ още въ рай-тѣ прѣди паданіе-то Адамово. Левит-скы-тѣ священници, даже и първо священници-тѣ бѣхъ женети. Види ся че Петръ и пове-чето отъ другы-тѣ Апостолы бѣхъ женети (Мат. 8; 14; 1 Кор. 9; 5). Павелъ зарѣча че Епископъ трѣбува да е “на единѣ женихъ мажисъ” (1 Тим. 3; 2), сѫщо и за діаконы-тѣ (ст. 12). Нѣкои мыслятъ че жена-та на Епископъ-тѣ тута е церква-та. Но явно е че това не е така, защото Апостолъ-тѣ още зарѣча че Епископъ трѣбува да знае да управи добрѣ свой-тѣ домѣ и да държи свои-тѣ чада въ послушаніе съсъ всяка честность: Защото ако не умѣе никой да управи добрѣ свой-тѣ домѣ, какъ ще да прилѣжава да управи церкви-тѣ Божиї? (ст. 4, 5). “Цер-кви-та Божия” и “домъ-тѣ” и “чада-та” на Епископъ-тѣ не могатъ да сѫ единакви. О-свѣтъ това Апостолъ-тѣ въ сѫщъ-тѣ главъ, зарѣча; “Діакони-тѣ да быватъ на единѣ женѣ мажіе, и да управяватъ добрѣ чада-та и свои-тѣ домове,” и “жены тѣ имъ трѣбува да сѫ честни, да не сѫ клеветници” (ст. 11; 12). Отъ това е явно че да бѫде нѣкои “на единѣ женѣ мажъ,” значи да сѧ ожени. Въ първите вѣкове на Христіянство-то Епископи-тѣ сѫ били женети. Нето-то отъ Апостолски тѣ правила, които споредъ учены тѣ бѣхъ паре-дены въ четвъртий-тѣ вѣкъ казува: “Епископъ или пресвитеръ или діаконъ да не изгонятъ оженени-тѣ си подъ видъ на благоговѣніе. Аще